

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/190/2015
Identifikačné číslo spisu:	1012210858
Dátum vydania rozhodnutia:	13.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1012210858.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a sudcov JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, Tulčík 26, IČO: 31 303 862, zastúpený: JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, Štúrova 20, Košice proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia SR, Nám. Ľ. Štúra č. 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 7116/2012-1.10 (90/2012-rozkl.) zo dňa 23. augusta 2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/2257/2012-68 zo dňa 8. novembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/2257/2012-68 zo dňa 8. novembra 2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 6S/2257/2012-93 zo dňa 12. novembra 2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 6S/2257/2012-97 zo dňa 29. júna 2015 a p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1.1 Rozhodnutím Ministra životného prostredia SR č. 7116/2012-1.10 (90/2012 rozkl.) zo dňa 23.08.2012 bolo na základe rozkladu žalobcu zastavené konanie podľa § 82 ods. 9 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZOPK“) pretože odpadol dôvod na konanie.

1.2 Krajský súd v Bratislave na základe žaloby Lesoochranárskeho zoskupenia VLK preskúmal správne konanie a napadnuté rozhodnutie a žalobu zamietol.

1.3 Rozsudok odôvodnil tým, že zákonným predpokladom podania správnej žaloby v správnom súdnictve je, aby žalobca preukázal, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím, ktoré je nezákonné (viď R 62/1998). Správny súd musí skúmať preukázanie ukrátenia práv žalobcu nezákonným rozhodnutím ex offo. V tomto konkrétnom prípade žalobca nebol žiadateľom o udelenie výnimky k

odstreľu medveďa hnedého. Je nesporné, že výnimka k odstrelu bola povolená žiadateľovi len na dobu určitú, t.j. do 30.09.2009. Nie je preto zrejme aká ujma na právach vznikla žalobcovi tým, že žalovaný zastavil rozkladové konanie z dôvodu uplynutia doby, na ktorú bola táto výnimka k odstrelu udelená. Krajský súd mal za to, že žalobca nepreukázal ukrátenie na svojich právach, ktoré mu vzniklo rozhodnutím o zastavení rozkladového konania.

1.4 Ďalej v odôvodnení krajský súd uviedol, že sa stotožňuje s právnym názorom žalobcu v tom, že došlo k procesnému pochybeniu, keď žalovaný zastavil len rozkladové konanie, pričom mal zastaviť konanie celé. Výsledok vo veci v tejto súvislosti poukazuje na judikát NS SR č. 103/2011, citujem: „formálne opakovanie administratívneho konania nepredstavuje pre účastníka vo vzťahu k skutkovej stránke veci reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech.“.

1.5 Čo sa týka rozsudku Najvyššieho súdu sp.zn. 1Sžp/3/2011 zo dňa 17.04.2012 na ktorý odkazuje žalobca, tento podľa názoru krajského súdu nie je možné použiť, pretože tento sa týka aktívne legitimovanej osoby na podanie žaloby, pričom v tomto prípade žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby.

1.6 Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci, žalobu zamietol.

2.

2.1 Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, žaby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší, vec vráti žalovanému na ďalšie konanie a prizná žalobcovi náhradu trov celého konania.

2.2 Žalobca uviedol, že prvostupňový súd svojim rozhodnutím odobril taký postup žalovaného, ktorý neprerokoval zákonom predpísaným postupom rozklad žalobcu proti rozhodnutiu MŽP SR, ktorým tento orgán povolil žiadateľovi výnimku na usmrtenie medveďa hnedého.

2.3 V konaní bolo nepochybné, že žalobca bol účastníkom konania a v zákonom stanovenej lehote po doručení rozhodnutí o povolení výnimky podal proti nemu riadny opravný prostriedok. Predmetom rozkladu žalobcu bol čas, na ktorý prvostupňový správny orgán rozhodnutie o povolení výnimky vydal, ale argumenty žalobcu o tom, že na udelenie takejto výnimky neboli splnené zákonné dôvody. Jediným zákonom zodpovedajúcim postupom by v takomto prípade bolo rozhodnutie o rozklade žalobcu a v prípade, že by mu žalovaný vyhovel a za predpokladu, že by ho zrušil a žiadateľ by netrval na udelení výnimky, zastavenie konania. Je však nepochybné, že žalovaný sa chcel vyhnúť situácii, v ktorej by bolo potrebné zistiť alebo konštatovať, či žiadateľ na základe neprávoplatného rozhodnutia usmrtil chráneného živočicha. V predmetnej veci tak nastala situácia, keď prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie, ktoré sa však právoplatným nestalo v dôsledku podania rozkladu zo strany žalobcu. O rozklade však doposiaľ rozhodnuté nebolo. Z ust. § 52 ods. 1 správneho poriadku vyplýva, že rozhodnutie, proti ktorému sa nemožno odvolať je právoplatné.

2.4 V súvislosti s argumentáciou žalovaného, ktorú si osvojil aj súd prvého stupňa je potrebné upozorniť aj na to, že prijatie záveru o tom, že domáhať sa prieskumu, či už riadnymi opravnými prostriedkami alebo v správnom konaní, možno len do doby, ak rozhodnutie príslušného orgánu predbehne i dobu, na ktorú bola určitá činnosť povolená, prakticky vylúči zo súdneho prieskumu všetky rozhodnutia o udelení výnimiek na usmrtenie chránených živočíchov, ktoré sú obmedzené na niekoľko mesiacov.

3.

3.1 Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. z dôvodov v ňom uvedených. Uviedol, že pokiaľ by aj Najvyšší súd SR vyhovel odvolaniu žalobcu a zrušil by v danej veci napadnuté rozhodnutie žalovaného a vrátil vec žalovanému na ďalšie

konanie, žalovaný nebude môcť zvoliť v novom konaní iný postup, ako ten, že zastaví konanie podľa § 82 ods. 9 písm. a/ ZOPK.

3.2 Vzhľadom na to, že vrátením veci žalovanému by sa dosiahlo iba opakovanie správneho konania bez možnosti dosiahnuť vo veci odlišný výsledok, žalovaný zastáva názor, že odvolanie podané žalobcom je neopodstatnené a motivované iba snahou o získanie trov konania na úkor žalovaného.

4.

4.1 Najvyšší súd SR ako súd odvolací (246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

4.2 Podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

4.3 V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie 08.11.2013. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

4.4 Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk.

4.5 Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutia postupov orgánov verejnej správy.

4.6 Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumie rozhodnutie vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

4.7 Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

4.8 Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo zastavené konanie o rozklade, ktorý podal žalobca proti rozhodnutiu Ministerstva životného prostredia SR, odboru ochrany prírody č. 3839/2009-2.1 zo dňa 21.07.2009, ktorým bola podľa § 2 ods. 1 písm. c/ zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a § 65 ods. 1 písm. h/ a § 83 ods. 1 zákona o ZOPK, v súlade s § 40 ods. 2, 3 písm. c/ ZOPK zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. a/ ZOPK, ktorým povolil výnimku zo zákazov zraňovať alebo usmrcovať chránené druhy živočíchov uvedených v prílohe č. 2 rozhodnutia a v nevyhnutnom množstve pri činnosti povolenej v časti B aplikovať chemické látky v porastoch v štvrtom stupni ochrany (B zóna) v JPR uvedených v prílohe č. 1 rozhodnutia.

4.9 Minister rozhodnutie o zastavení konania odôvodnil tým, že odpadol dôvod na konanie.

4.10 Odvolací súd sa zaoberal predovšetkým tvrdením súdu prvého stupňa o chýbajúcej aktívnej legitímácii žalobcu na podanie žaloby podľa § 147 ods. 1 O.s.p. proti rozhodnutiu o zastavení konania žalovaným.

4.11 Napadnuté rozhodnutie žalovaného o zastavení rozkladového konania pre odpadnutie dôvodu na konanie a pre uplynutie doby, na ktorý bola výnimka povolená, fakticky vyhovovalo požiadavke a cieľom žalobcu pri ochrane chráneného živočícha, pretože zastavením rozkladového konania sa znemožnilo de facto v jeho pokračovaní.

4.12 Odvolací súd z týchto dôvodov nepovažuje žalobcu v konaní o žalobe na preskúmanie napadnutého rozhodnutia žalovaného za legitimovaného na podanie žaloby, keďže ani v žalobe nepreukázal, čím boli práva žalobcu predmetným rozhodnutím žalovaného dotknuté.

4.13 Rovnako sa stotožnil s tvrdením, že vyhovením žalobe len z formálnych dôvodov a to zastavením celého správneho konania a nie len konania o rozklade, by nedošlo k zmene práv a povinností ani na strane žalobcu ani na strane žalovaného, a preto nemá právne opodstatnenie len samotné zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktoré je i keď formálne, nie však vecne a obsahovo, podľa názoru odvolacieho súdu, chybné.

4.14 Žalobcove domáhanie sa zastavenia konania právne perfektným spôsobom nemá zásadný význam z hľadiska ochrany práv a záujmov, ktoré ochraňuje.

4.15 Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu v spojení s opravnými uzneseniami potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p.

4.16 Nie každé porušenie procesného predpisu má za následok porušenie práv účastníka konania, najmä nie vtedy, ak sa mu inak vyhovie, nie je potrebné duplicitne reparovať čiastkové pochybenia.

4.17 Najvyšší súd SR z týchto dôvodov, stotožniac sa aj s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku prvého stupňa rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

4.18 Podľa § 491 ods. 1 zákona NR SR č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

4.19 Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

4.20 O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.